

Signorina Pesaro je najeta za
lecturo Dantis in konverzacijo.
Eventuelno za sprehode. Katka
kriči, vpada v besedo in cmoka,
jaz sem nagnjen k melanholičnosti,
ker so šole slabe. Prvič: signorina
Pesaro, na prehodu, namesto da
bi hodili po svežem zraku, stopi
v nekaj bunker. Ostuden sorodnik
čevljarja privihra, ne da bi
pozdravil, nekaj žveči, reče,
če bi moja teta imela jajca,
bi bil stric; drugič: dež bo
in bomo mokri in bomo žalostno
čepeli v flajdi.

Mangrt, zrezek in margarina
imajo čudežne lastnosti.
Najprej vidim prah, drobtine,
potem dam jezik v rectum.

Pri Goyi se sence naslonijo na balkon,
uležejo na razgret španski tlak.

Kost, lift,
balon za steklom.
Tenka aluminijasta folija v pečici.

Tvoje pesmi so kot svetlobne bombe
v možganih, rečem Bobu.

Genitalije, spina dorsalis, popijejo vse meso
in ga raztreščijo v veselje.
V prazen prostor vdre sveža voda.
Tako se obnavlja jezik,
tako je penis neprestano spočit.
Dana nam je sposobnost večnega življenja.

Blk sedi na Hopiju,
Hopi sedi na biku.
Ta dva verza sta popolnoma dovolj,
da zbombardirata ideologijo začetka
in izuma, i. e. drek za tajnike.
Samo srečanja so.

struine, blode gore. V luninem svitu se
valijo in odpirajo kot list ogrumnega
cveta, kot preproga v jedilnici, kjer
živi nočica, oče, mama in Marija, v Koprju.